

“MỘT THỜI KỲ BẮC THUỘC RẤT NGUY HIỂM ĐÃ BẮT ĐẦU”

Trúc Giang MN

1* Mở bài

Hình cờ 6 sau. Hồ Chí Minh bán nước cho Trung Cộng

“Một thời kỳ Bắc thuộc rất nguy hiểm đã bắt đầu”. Đó là lời xác nhận của một cán bộ Việt Cộng cao cấp thuộc Bộ Chính Trị đảng Cộng Sản Việt Nam, Nguyễn Cơ Thạch, Bộ trưởng Ngoại giao, đã tuyên bố sau Hội nghị Thành Đô, Tứ Xuyên năm 1990.

Tại Hội nghị 2 ngày, 3 và 4 tháng 9 năm 1990, Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh và phái đoàn của đảng CSVN đã xin cho Việt Nam được làm một khu tự trị trực thuộc chính quyền Trung ương Bắc Kinh.

Đứng giữa là Giang Trạch Dân và Lý Bằng. Ông Giang cầm cánh tay Nguyễn Văn Linh. Bên trái là Đỗ Mười và Phạm Văn Đồng (chấp tay)

Bài viết này trưng ra những bằng chứng cụ thể là đảng CSVN là tay sai bán nước cho Trung Cộng. Lãnh đạo Đảng là những thái thú của bọn Tàu khựa mà bằng chứng được cho là “hèn với giặc, ác với dân”. Đó là thái độ của tôi tớ đối với quan thầy.

2* Bắc thuộc lần thứ năm

Dân tộc Việt Nam đã bị quân Tàu cai trị một ngàn năm qua bốn thời kỳ Bắc thuộc.

2.1. Đảng Cộng Sản Việt Nam xin được làm một khu vực tự trị trực thuộc Bắc Kinh

Đảng CSVN làm đầy tớ cho Trung Cộng là sự thật hiển nhiên, nhưng mãi cho đến năm 1990, một cán bộ cao cấp, ủy viên Bộ chính trị, Nguyễn Cơ Thạch, đã chính thức xác nhận: “Một thời kỳ Bắc thuộc rất nguy hiểm đã bắt đầu”. Đó là Bắc thuộc lần thứ năm, khi phái đoàn đảng CSVN đến Thành Đô tỉnh Tứ Xuyên vào 2 ngày, 3 và 4 tháng 9 năm 1990, xin cho Việt Nam được làm một khu vực tự trị trực thuộc Trung Cộng.

Wikileaks xác định văn kiện đó là một trong 3,100 bức điện lưu trữ tại Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ, tài liệu chi tiết như sau: “Biên bản buổi họp kín giữa Nguyễn Văn Linh, Tổng Bí Thư đảng CSVN, Đỗ Mười, Chủ tịch Hội Đồng Bộ Trưởng, đại diện phía Việt Nam, và Giang Trạch Dân, TBT/CSTQ, Lý Bằng, Thủ tướng, đã họp 2 ngày từ 3 và 4-9-1990, tại Thành Đô, tỉnh Tứ Xuyên, Trung Quốc”.

“Vì sự tồn tại của sự nghiệp xây dựng Chủ Nghĩa Cộng Sản, đảng Cộng Sản và nhà nước Việt Nam đề nghị phía Trung Quốc giải quyết các mối bất đồng giữa hai nước. Phía Việt Nam sẽ cố hết sức mình để vun đắp tình hữu nghị lâu đời vốn có giữa hai đảng và nhân dân hai nước do Chủ tịch Mao Trạch Đông và Chủ tịch Hồ Chí Minh đã dày công xây đắp trong quá khứ. Và Việt Nam bày tỏ mong muốn sẵn sàng chấp nhận làm một khu vực tự trị thuộc chính quyền Trung Ương tại Bắc Kinh, như Trung Quốc đã dành cho Nội Mông, Tây Tạng, Quảng Tây...”

Phía Trung Quốc đồng ý và chấp nhận đề nghị nói trên, và cho Việt Nam thời gian 30 năm (1990-2020) để đảng CSVN giải quyết các bước tiến hành cần thiết cho việc gia nhập đại gia đình các dân tộc Trung Quốc”. (Hết trích)

Biên bản đã được hai bên cùng ký tên. Bút sa gà chết. Bản lưu còn đó. Biên bản buổi họp là văn kiện bán nước của đảng CSVN, mà Trung Cộng dùng làm lá bùa “Sinh tử phù” để khống chế đảng CSVN về tội bán nước đối với nhân dân VN.

2.2. Nhắc lại một ngàn năm nô lệ giặc Tàu

Dân tộc Việt Nam bị quân Tàu cai trị 998 năm qua bốn thời kỳ Bắc thuộc. Trong thời gian này Việt Nam bị đặt dưới quyền cai trị của các triều đình của phương Bắc như:

Bắc thuộc lần thứ nhất (179 TCN hoặc 111 TCN - 39): nhà Triệu, nhà Hán

nhà Hán lập quốc vào khoảng năm 206 TCN, đến 111 TCN chiếm Lĩnh Nam (bấy giờ là nước Nam Việt) Bắc thuộc lần thứ hai (43 - 541): nhà Đông Hán, Đông Ngô, Tào Ngụy, nhà Tấn, nhà Tề, nhà Lương Bắc thuộc lần thứ ba (602 - 905): nhà Tùy, nhà Đường. Trong giai đoạn Tự chủ từ 905-938 có một thời gian Việt Nam rơi vào tay Nam Hán. Bắc thuộc lần thứ tư (1407 - 1427): còn gọi là thời thuộc Minh

2.3.Trung Cộng di dân vào Việt Nam

Bọn Tàu khựa vào Việt Nam không cần Visa nhập cảnh, nên tự do đi luông tuông như đi vào Tây Tạng, Tân Cương, Mãn Châu, Nội Mông. Bọn họ đã có mặt trên khắp hang cùng ngõ hẻm của đất nước VN. Trong 65 khu chế xuất, khu công nghiệp, không nơi nào vắng bóng người Hoa cả. Chúng chiếm đóng các vị trí chiến lược, từ việc thuê đất 306.000 hecta trong 50 năm với giá rẻ mạt ở biên giới phía Bắc, từ Bauxit Tây Nguyên đến Cà Mau, có thể thành lập nhiều sư đoàn của đạo quân thứ năm với những công nhân, mà thực chất là binh sĩ, tình báo, đặc công. Họ nắm trong tay những bản đồ vị trí các nhà máy điện, nhà máy quốc phòng, cơ xưởng...Những người di dân tạo lập thành những khu riêng biệt của người Hoa mà công an Việt Nam không được vào đó để kiểm soát.

2.3.1. Khu phố Tàu Bình Dương

Phố Tàu là khu vực riêng biệt của cộng đồng người Hoa, người Việt khó chen chân vào. Phố Tàu ở Bình Dương mang tên Trung Tâm Thương Mại Đông Đô, trong đó có một trường Đại học quốc tế Miền Đông, một bệnh viện 1.000 giường, một khu phức hợp: thể thao, hội nghị, tiệc cưới, một sân golf, các cửa hiệu thương mại và một khu giải trí. Bọn Tàu khựa sinh hoạt theo phong tục tập quán của họ và luật pháp Việt Nam bị bỏ ra ngoài. Nhân viên công lực VN không được vào kiểm tra cần thiết để nắm quyền kiểm soát khu vực.

2.3.2. Lãnh sự quán cõ âm của Trung Cộng tại Bình Dương

“Lãnh sự quán âm phủ của Trung Cộng trên đất Việt Nam ở Bình Dương” là câu nói của một người trong ban bảo vệ nghĩa trang dành riêng cho người Hoa ở tỉnh này. Nghĩa trang này nằm trên đường 13 thuộc tỉnh Bình Dương. Có khoảng 20 ngàn ngôi mộ trên một diện tích hơn 500 hecta. Đây là nghĩa trang thông thoáng và đẹp nhất VN. Những ngôi mộ nằm thẳng tắp, cây cỏ được cắt tỉa kỹ lưỡng và được tưới nước mỗi ngày. Có riêng một ban bảo vệ và ban quản lý, an ninh tuyệt đối, kín cổng cao tường. Ông Hoà, một nhân viên trong đội bảo vệ cho biết, nghĩa trang này dành riêng cho người Hoa, tuyệt đối không có một ngôi mộ nào của người Việt trong đó cả. Ngay cả người Việt cũng không được bước chân vào nếu không có giấy phép. Ông Hoà đặt câu hỏi: “Vì sao người Hoa được đặc biệt ưu đãi như thế? Chết rồi mà cũng có không gian rộng rãi, cũng có chủ quyền trên đất nước Việt Nam là sao? Ông kết luận “Đây là Lãnh sự quán cõ âm của Trung Cộng trên đất nước Việt Nam”.

2.4.Việt Nam lệ thuộc kinh tế, chính trị, văn hoá vào Trung Cộng

Ngày 30-5-2013, đại biểu Trương Trọng Nghĩa đọc bài tham luận trước Quốc hội với nội dung như sau:

2.4.1. Về đầu tư xây dựng

Nhà thầu Trung Cộng hầu như thắng thầu hầu hết những công trình quan trọng với loại thầu trọn gói EPC, còn gọi là “hợp đồng trọn gói” hay hợp đồng chìa khoá trao tay”. EPC là Engineering, Procurement and Construction. (Thiết kế, mua sắm, xây dựng). Là gói thầu được trao toàn bộ công trình, từ thiết kế kỹ thuật, thiết kế bản vẽ, tư vấn, cung cấp máy móc và trang bị dụng cụ, vật liệu lắp ráp, xây dựng, cho chạy thử, nghĩa là từ A tới Z của dự án, được giao cho nhà thầu. Chủ thầu Việt Nam chỉ chờ mọi việc hoàn tất, nhận chìa khoá bàn giao là xong.

Hiện nay có 90% gói thầu EPC được giao cho Trung Cộng thực hiện, bao gồm những dự án lớn và quan trọng về năng lượng (nhà máy điện), kim loại, hoá chất...điều này cho biết Việt Nam đã lệ thuộc vào Trung Cộng rồi. Với lời hứa muốn gì được nấy, nhưng sau khi xử dụng mới thấy công nghệ lạc hậu, không đạt yêu cầu. Máy móc chạy ạch đui, hư hỏng hà rầm mà phụ tùng thay thế không có. Xây dựng nhà máy điện xong thì lại qua Trung Cộng mua điện, nhưng được giao bữa đực bữa cái, chấp chờn bữa có, bữa không. Vậy ai, và tại sao phải trao những gói thầu quan trọng cho bọn Tàu khựa?

2.4.2. Trung Cộng chiếm lĩnh thị trường Việt Nam

Thương lái Trung Cộng xâm nhập vào các vùng sâu, dùng thủ thuật giá, mua những thứ như cây trầm cổ ở Quảng Ngãi, và những thứ không biết để làm gì, nhưng đã để lại những tác hại vô cùng to lớn. Đó là đánh phá thị trường VN. Nông sản, thực phẩm, hàng công nghiệp giá rẻ, mà không được kiểm soát về chất lượng, vệ sinh, an toàn, thậm chí có những mặt hàng Trung Cộng mà dán nhãn sản xuất ở VN. Nhiều trường hợp dán cờ Trung Cộng trên các sản phẩm bày bán ở các siêu thị VN. Hình cờ Trung Cộng được in vào sách Tập đánh vần ở VN, mà không có một hình lá cờ nào khác, kể cả lá cờ VN.

Việt Nam đã mất chủ quyền từ lâu rồi. Năm 2012, Trung Cộng mời thầu 9 lô mỏ dầu thuộc vùng biển chủ quyền VN. Sau đó, mở chiến dịch xua 23,000 tàu cá, dùng chiến thuật “biển người” phô trương lực lượng, đi vét sạch hải sản trong khu vực Trường Sa ở Biển Đông.

3* Những bằng chứng làm tay sai không thể chối cãi được

3.1. Cờ sáu ngôi sao

Cờ chính thức của Trung Cộng là cờ 5 ngôi sao, gồm một ngôi sao lớn ở giữa và 4 sao nhỏ chung quanh. Ngôi sao lớn tượng trưng cho chính quyền trung ương Hán tộc ở Bắc Kinh. Bốn ngôi sao nhỏ tượng trưng cho 4 khu vực tự trị trực thuộc Bắc Kinh là Mãn, Tạng, Hồi, Mông (Mãn Châu, Tây Tạng, Tân Cương (Hồi) và Nội Mông).

3.2. Cờ sáu sao xuất hiện công khai ở Trung Cộng

Kể từ năm 2009, cờ Trung Cộng với 6 ngôi sao đã công khai xuất hiện nhiều nơi nhân dịp lễ Quốc khánh ngày 1 tháng 10 (1-10-1949). Dọc theo lề đường ở nhiều khu phố có những tấm bảng lớn mang cờ 6 sao. Nhiều bích chương lớn cũng mang hình cờ 6 sao của Trung Cộng. Đến Quốc khánh năm 2011, cờ 6 sao nở rộ hơn. Những bích chương cỡ lớn dành cho thiếu nhi cũng in hình cờ của nước này là cờ 6 sao.

Năm 2011, trong buổi tiếp đón Hồ Cẩm Đào, các thiếu nữ Pakistan cũng cầm cờ của Trung Cộng là cờ 6 sao.

Đó là kết quả của việc CSVN xin gia nhập vào làm một khu tự trị của Trung Cộng.

3.3. Cư dân mạng Trung Cộng xông xáo về cờ 6 sao ở Việt Nam

Ngày 28-10-2011, cư dân mạng Trung Cộng xông xáo, náo nhiệt bàn về việc cờ sáu sao ở Việt Nam. Họ vui mừng vì việc “thôn tính tương lai” đã thành công. Nhiều ý kiến dẫn chứng những tài liệu lịch sử, cho rằng “An Nam là lãnh thổ của Trung Hoa thời cổ đại”, và họ kết luận “Việt Nam đã cố ý nhận tổ quy tông”. Tất cả cư dân mạng đều thích thú trước việc “Việt Nam bày tỏ tấm lòng thành như thế”. (Theo bản tin TTXVA.org.-Thông Tấn Xã Vàng Anh. Org.)

3.4. Cờ sáu sao xuất hiện công khai ba lần ở Việt Nam

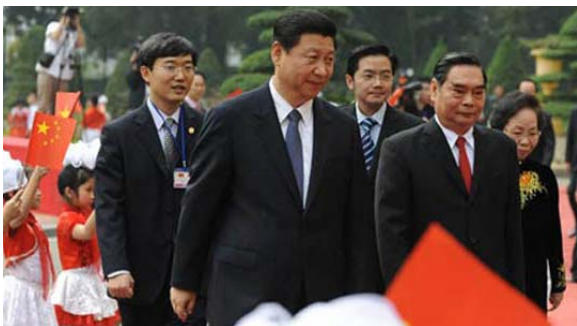
3.4.1. Xuất hiện lần thứ nhất

Ngày 21 tháng 7 năm 2010, cờ sáu sao của Trung Cộng xuất hiện công khai lần thứ nhất tại Lễ hội Âm thực Quốc tế tại Vũng Tàu. Lễ hội quốc tế có 80 quốc gia và vùng lãnh thổ cùng với 63 tỉnh thành của Việt Nam tham dự. Lễ hội nằm trên đường Thủy Văn thuộc Bãi Sau, Vũng Tàu, dài 3km. Có 5 mục: âm thực, văn hoá, lễ hội, mua sắm và nghỉ dưỡng. Cờ 6 sao của Trung Cộng xuất hiện cùng với những quốc kỳ của các quốc gia tham dự. Cờ sáu sao thuộc về phái đoàn Trung Cộng cho nên chắc chắn là Trung Cộng đưa cờ của họ vào rừng cờ quốc tế.

3.4.2. Xuất hiện lần thứ hai

Trong chương trình thời sự lúc 19h ngày 14-10-2011, đài truyền hình VN đã đưa lá cờ 6 sao của Trung Cộng trước công chúng Việt Nam trong dịp Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng viếng Bắc Kinh ngày 11-10-2011. (Theo tài liệu của Anhbasam)

3.4.3. Xuất hiện lần thứ ba

Ngày 21-12-2011, cờ Trung Cộng sáu sao được các em bé Việt Nam vẫy lên chào mừng Tập Cận Bình. Cờ 6 sao của Trung Cộng lại công khai xuất hiện lần thứ ba ở Việt Nam khiến cho quần chúng phẫn nộ và thế giới chú ý đến sự kiện này. Đài RFI, RFA, VOA, tờ báo The Telegraph, tờ Washington Post đều có đưa tin và bình luận.

Trên trang Dân Làm Báo có ghi như sau: “Chúng ta hãy chấm dứt hành động của những kẻ bán nước, biến Việt Nam thành ngôi sao thứ sáu trên lá cờ của Trung Cộng”. Tờ The Telegraph ghi lại như sau: “We must end the activities of those selling the

Vietnam fatherland, looking to make Vietnam, the fifth star of China” Trước phản ứng của quần chúng, người phát ngôn bộ Ngoại giao, Lương Thanh Nghị, trả lời báo chí: “Đó là sự sai sót kỹ thuật. Cục Lễ Tân Nhà Nước đã nghiêm túc kiểm điểm, rút kinh nghiệm và kỷ luật các cán bộ liên quan”. Khi được hỏi, ông Nghị né tránh không cho biết các cán bộ liên quan là những ai?, gồm bao nhiêu người? và hình thức kỷ luật cụ thể là gì?.

Các nhà bình luận cho rằng việc thêm một ngôi sao mà nói là sơ sót về kỹ thuật là ngụy biện trơ trẽn, thành ra vô liêm sỉ tức là trơ mặt mốc ra mà không biết mắc cỡ. Sợi dây thần kinh ngưng bị đứt từ lâu rồi. Bạn trẻ Quốc Trần ở Nghệ An trả lời phỏng vấn của bà Trà Mi của đài VOA như sau: “Nhà nước có một cơ quan chuyên môn phụ trách nghi lễ ngoại giao là Cục Lễ Tân, thế thì sơ sót kỹ thuật là vô lý, mà đó là một việc làm có tính toán kỹ lưỡng. Cuộc tiếp đón Tập Cận Bình xảy ra ngay tại thủ đô, ở Phủ Chủ tịch chứ không phải ở một nơi xa xôi hẻo lánh nào mà gọi là sơ sót kỹ thuật”.

Cờ 6 sao vẫn xuất hiện sau những đợt bị chỉ trích thì giải thích như thế nào đây? Cờ sáu sao là một dẫn chứng rõ ràng là đảng Cộng Sản đã bán nước từ lâu.

4* Nguyễn Tấn Dũng thi hành lệnh “định hướng dư luận” của Trung Cộng

Định hướng dư luận là “cụm từ” mà Trung Cộng chỉ thị cho CSVN phải cấm người dân bày tỏ phản đối và chống lại những hành động côn đồ, cướp giật của Trung Cộng ở Biển Đông. Cụ thể là cấm những cuộc biểu tình yêu nước, cấm những bài viết kêu gọi chống ngoại xâm và cấm tất cả những hình thức biểu hiện là Hoàng Sa và Trường Sa là của Việt Nam. Cấm luôn hai chữ “NO U” tức là không công nhận vùng biển hình chữ U hay còn gọi là hình lưới bò hoặc đường 9 đoạn.

Đảng và nhà nước CSVN đã thi hành nghiêm túc chỉ thị định hướng dư luận này, tuyệt đối không được nói tên Trung Cộng có hành động côn đồ ở Biển Đông. Và tại Đồi Thới Shangri-La Nguyễn Tấn Dũng đã thể hiện sự thi hành chỉ thị này, đó là không dám nói tên Trung Cộng là nước đã ngang ngược ở khu vực. Nguyễn Tấn Dũng chỉ “ám chỉ” bằng những lời phát biểu như sau: “Đâu đó có những biểu hiện đề cao sức mạnh đơn phương, những đòi hỏi phi lý, những hành động trái với luật pháp quốc tế mang tính áp đặt và chính trị cường quyền”.

Ai ai cũng biết những ám chỉ đó chính là Trung Cộng, có người hỏi gặng lại cường quốc đó là nước nào, nhưng ông thủ tướng không dám nói ra tên Trung Cộng. Có nghĩa là một thái thú đang thi hành lệnh “định hướng dư luận” của quan thầy.

4.1. Tại sao phải định hướng dư luận?

Định hướng dư luận là cấm phản đối dưới mọi hình thức, bắt buộc phải cúi đầu phục tùng, chấp nhận. Vậy chấp nhận điều gì?

Nếu hiểu một cách hời hợt, phiến diện, thì cho rằng cấm người dân phản đối về những hành động côn đồ của Trung Cộng đối với ngư dân Việt Nam trên Biển Đông, nhưng thật ra, Trung Cộng cấm cả đảng, nhà nước và toàn thể dân tộc Việt Nam không được phản đối, mà phải chấp nhận vùng biển hình lưỡi bò, trong đó có Hoàng Sa, Trường Sa là thuộc quyền của Trung Cộng. Có nghĩa là cấm những kêu gọi chống ngoại xâm theo truyền thống của Bà Trưng, Bà Triệu, Ngô Quyền, Trần Hưng Đạo, Quang Trung... để giành độc lập, thoát ra khỏi thời kỳ Bắc thuộc lần thứ Năm hiện nay.

Trung Cộng ngang ngược tuyên bố chủ quyền trên vùng biển đó và ra lệnh cấm đánh bắt cá mỗi năm 3 tháng vào mùa hè. Lệnh cấm được tuyên bố từ năm 1999 đến nay còn hiệu lực. Vì đã ra lệnh cấm, nên thi hành lệnh, cụ thể là xua đuổi, ngăn cản, tịch thu ngư cụ và tài sản, bắt giữ và đòi nộp tiền phạt vì vi phạm. Những ngư dân bỏ chạy thì bị bắn cháy tàu, dùng tàu sắt đâm chìm tàu gỗ của ngư dân VN và bắn chết người. Từ ngày 26-1-2009 đến 1-8-2009 đã có 75 ngư dân VN bị bắt giữ và đòi nộp phạt 210,000 nhân dân tệ (30,000USD). Đã có hàng trăm ngư dân VN bị giết trên biển. Đó là áp dụng lệnh cấm đối với người dân. Còn đối với nhà nước CSVN thì đã ngăn cản, xua đuổi và cắt đứt dây cáp dẫn tín hiệu của máy thăm dò địa chấn trên hai tàu Bình Minh và Viking hồi tháng 5 năm 2011.

Điều nhục nhã của CSVN là làm đầy tớ, đóng vai thái thú, thi hành lệnh của quan thầy Trung Cộng mà thẳng tay đánh đập, khủng bố, tù đầy những công dân yêu nước. Hình ảnh tên đại úy công an tên Minh, biệt danh là Minh Đạp, đã đạp vào mặt dân tộc Việt Nam qua hình ảnh của anh Nguyễn Chí Đức vì đã dám nói Hoàng Sa và Trường Sa là của Việt Nam..

4.2. Những thái thú cam kết “định hướng dư luận” của quan thầy Bắc Kinh

1) Ngày 25-6-2011

Thứ trưởng Ngoại giao Hồ Xuân Sơn, đặc phái viên của lãnh đạo cao cấp đảng CSVN, thay mặt đảng, cam kết thi hành những biện pháp mà TC đề ra trong việc giải quyết tranh chấp chủ quyền ở Biển Đông.

Hồ Xuân Sơn nhất trí đồng thuận 3 điểm:

1. Đồng thuận giải quyết song phương về Biển Đông
2. Đồng thuận thi hành “định hướng dư luận” (Cấm biểu tình và mọi hình thức chống TC)
3. Đồng thuận công nhận công hàm 1958 của Phạm Văn Đồng. (Cụ thể là công nhận HS/TS là của Trung Cộng. Khi công nhận HS/TS là lãnh thổ của TC, thì mặc nhiên công nhận lãnh hải 12 hải lý và Vùng biển Đặc Quyền Kinh Tế (EEZ) 200 hải lý thuộc về TC, nghĩa là công nhận vùng biển chữ U hay đường 9 đoạn hoặc vùng Lưỡi bò thuộc về Trung Cộng.)

2) Ngày 30-6-2011

Tướng Mã Hiểu Thiên, Phó Tổng Tham Mưu QĐ Trung Cộng đến VN, chỉ thị cho Hà Nội: “Xử lý một cách thích đáng, và hướng dẫn công luận và tình cảm dân chúng một cách đúng đắn, không để biểu tình xảy ra, không để đa phương hoá và quốc tế hoá vấn đề Biển Đông”. Thế là CSVN vâng lời răm rắp.

3) Ngày 28-8-2011

Ký giả Bảo Trung của báo Quân Đội ND/VN tường thuật:

“Nguyễn Chí Vịnh, Thứ trưởng QP/VN cam kết với Thượng tướng Mã Hiểu Thiên, là VN chủ trương kiên quyết xử lý vấn đề tụ tập đông người ở VN với tinh thần không để cho sự việc tái diễn”.

4) Ngày 14-9-2011

Một phái đoàn tướng lĩnh ngành CTCT hơn 10 người do Trung tướng Ngô Xuân Lịch hướng dẫn sang viếng Trung Cộng. Tướng Lịch cam kết với Phó chủ tịch Tập Cận Bình, nội dung nhắc lại lời cam kết của Nguyễn Chí Vịnh. “VN kiên quyết xử lý vấn đề tụ tập đông người với tinh thần không để cho sự việc tái diễn”.

Tập Cận Bình khuyên VN nên theo đuổi 3 điều kiên trì, tức là kiên nhẫn chịu đựng vì lợi ích của đảng CSVN. Cái lợi ích mà người dân gọi là “Theo Tàu thì còn đảng mà mất nước”.

Tướng Nguyễn Chí Vịnh tuyên bố với bọn Tàu khựa:

“Tình yêu nước của một số người dân đã bị các thế lực thù địch lợi dụng, gây nên những vấn đề phức tạp về an ninh chính trị, và trật tự xã hội. VN luôn luôn cảnh giác trước những âm mưu phá hoại, chia rẽ tình cảm đoàn kết giữa VN và TQ, của các thế lực thù địch”.

Nhà trí thức Lê Hiếu Đằng đặt câu hỏi

Ngày 6-9-2011, ông Lê Hiếu Đằng, một cán bộ cao cấp về hưu đã can đảm đặt câu hỏi thẳng với các lãnh đạo đảng CSVN như sau: “Ông Nguyễn Chí Vịnh nhân danh ai, nhân danh cái gì mà hạ mình để làm vui lòng nhà cầm quyền TQ, khi thông báo và hứa với Bắc Kinh như vậy? Việc nhân dân VN biểu tình chống hành động bành trướng xâm lược, là công việc hoàn toàn thuộc về nội bộ của một nước có chủ quyền. Ông Vịnh lấy quyền gì mà cam kết một cách nhục nhã như vậy?. Hành động và lời nói của ông Vịnh đã xúc phạm nghiêm trọng đến lòng tự tôn và danh dự của một dân tộc, đã có một quá trình chống ngoại xâm một cách hiển hách”.

Thật ra, Lê Hiếu Đằng không có chân trong Bộ Chính Trị, không hiểu sự việc, cho nên nghĩ rằng VN còn là một nước có chủ quyền, nên mới phát biểu như thế.

4.3. Thái thú Việt Nam thi hành những cam kết

Trong vai trò của những tên thái thú gốc Việt, những lãnh đạo đảng CSVN triệt để thi hành lệnh của chính quyền trung ương ở Bắc Kinh.

4.3.1. Bắt giam và khủng bố những người yêu nước

Từ trái: Blogger Điếu Cày, blogger Tạ Phong Tần, và blogger Anh ba Saigon. RFA file

“Điếu Cày” Nguyễn Văn Hải, Tạ Phong Tần, Nguyễn Tiến Nam và nhiều người khác, chỉ nói “HS/TS là của VN” thì bị bắt bớ, đánh đập và tù đày. Trường hợp Nguyễn Văn Hải đã mãn hạn tù pháp định mà không được thả ra và biệt tích, khiến cho lúc đó, dư luận nghi ngờ rằng anh ta đã bị thủ tiêu.

Công An đã trấn áp toàn diện những người dám bày tỏ lòng yêu nước. Ngày 2-6-2011, Blogger Người Buôn Gió, tên thật là Bùi Thanh Hiếu, vừa bước xuống phi cơ ở Tân Sơn Nhất, đến Sài Gòn để dự Hội Thảo tại Dòng Chúa Cứu Thế ở số 39 đường Kỳ Đồng, thì bị công an áp giải đi mất tích. Blogger Mẹ Nấm, tên thật là Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, các ông Uyên Vũ, Phạm Văn Lương đến dự Hội Thảo cũng bị công an bắt giữ. Bản án quá nặng của hai người tuổi trẻ yêu nước, Phương Uyên và Nguyễn Kha cho thấy Việt Cộng đúng là thái thú của Tàu khựa.

4.3.2. Đảng CSVN ra lệnh cấm sinh viên biểu tình

Hồi tháng 6 năm 2011, cơ quan an ninh Sài Gòn gởi công văn đến Ban Giám hiệu các trường Cao đẳng và Đại học, ra lệnh cấm sinh viên biểu tình. Các phòng ban và các ký túc xá có nhiệm vụ theo dõi. Sinh viên biểu tình sẽ bị đuổi học.

Ngày 18-8-2011, Ủy Ban Nhân Dân TP/HN ra thông cáo cấm biểu tình. Thông cáo bắt hợp pháp đó bị các trí thức gởi kiến nghị phản đối và yêu cầu bỏ ngay lập tức vì nó vi phạm Hiến Pháp. Các trí thức gồm có, các TS Nguyễn Quang A, Lê Đăng Doanh, Nguyễn Xuân Diện, GS Nguyễn Huệ Chi, Thiếu tướng Nguyễn Trọng Vĩnh và người đảng viên Nguyễn Chí Đức.

4.3.3. Đảng CSVN trấn áp các cuộc biểu tình yêu nước

"Tuổi trẻ yêu nước" Nguyễn Phương Uyên – Đinh Nguyễn Kha

Ngày 21-8-2011, hàng chục người tụ tập tại Hồ Gươm, trưng biểu ngữ bày tỏ lòng yêu nước, bảo vệ lãnh thổ, lãnh hải quốc gia, đã bị công an bắt trọn bộ. 11 người bị giam giữ, trong đó có chị Bùi Thị Minh Hằng, Nguyễn Tiến Nam, Trịnh Hữu Long. Phương Bích, Nguyễn Quang Thạch và Ngô Duy Quyền (Chồng của LS Lê Thị Công Nhân) Anh Nguyễn Chí Đức, là một đảng viên, đã bị tên đại úy công an tên Minh (Minh Đạp) đã đạp 4 cú vào mặt trong khi bị khiêng lên xe bus. Cú đạp nổi tiếng với cái tên “Công an đạp vào mặt dân tộc VN).

5* Đầy tớ bị quan thầy chửi bới thậm tệ

Hai bên Việt-Trung đã “đồng thuận” định hướng dư luận để tránh gây căng thẳng trong tranh chấp. Phía VN cung cung kính kính vâng lời và tích cực thi hành, trái lại, bọn Trung Cộng thì định hướng 1 tỷ 350 triệu Tàu phù, bằng những lời chửi bới vô cùng thậm tệ, và đe dọa sẽ cho các thái thú những bài học đích đáng.

“Việc dùng vũ lực đánh VN không thể chậm trễ hơn nữa. Vì sao phải đánh CSVN bằng vũ lực? Có hai khía cạnh sau đây:

5.1. CSVN là một quốc gia lòng lang dạ sói

Từ những năm 1960, TQ đã ủng hộ VN về quân sự, kỹ thuật, kinh tế với quy mô lớn, trong thời gian đó, bản thân TQ cũng khó khăn. Với sự ủng hộ của TQ, VN đã đánh bại 560 nghìn quân Mỹ ở VN. TQ vô tư ủng hộ về nguồn lực và nhân lực trong việc xây dựng cơ sở hạ tầng, đặt nền móng vững chắc cho việc phục hồi kinh tế cho VN.

Sự vô ơn của VN biểu hiện, một tay nhận viện trợ vô tư của TQ, một tay ngấm ngấm chia ra cho Liên Xô. Dưới sự thao túng của Liên Xô, VN làm đủ trò quỷ nhiễu biên giới Trung-Việt đến đổ máu người TQ. Tại VN, VN sát hại và trục xuất Hoa kiều. VN đem quân sang chiếm Campuchia. Không thể nhẫn nại được nữa, tháng 2 năm 1979, TQ phát động chiến tranh phản kích tự vệ. VN bắt tay với Liên Xô, một đối thủ của TQ, cầm súng bắn lại ân nhân của mình. Chúng ta hãy xem, bọn CSVN lòng lang dạ sói đến mức độ nào?

5.2.. Cộng Sản Việt Nam là bọn tiểu nhân bỉ ổi không biết xấu hổ.

VN và TQ là hai nước láng giềng, uống chung một nguồn nước, nhiều chính trị gia đã đến học tập tại TQ, ngay cả đương kim thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng cũng từng được huấn luyện, giáo dục ở TQ. Trước đây, ngày 30-5-2008, Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh đột nhiên đến thăm nước ta, nói ra những điều cảm động lòng người, mồm bô bô “láng giềng tốt, bạn bè tốt, chiến hữu tốt, đồng chí tốt, đối tác tốt”, tỏ ra rất thân thiết...sau này mới biết, vì lạm phát tăng cao, kinh tế nguy cơ bị khủng hoảng, nên mới chạy qua xin xỏ, cầu viện TQ. Đến khi vừa về tới nước thì tên Mạnh này liền trở mặt, liên kết với đối thủ cạnh tranh của TQ là công ty Mobil, để khai thác dầu khí ở Nam Sa (Trường Sa) mà VN cướp đoạt của TQ. Rõ là quân phản bội. CSVN thật là vô liêm sỉ, không biết hổ thẹn là gì.

Trong quá trình tranh chấp, VN âm mưu quốc tế hoá các đảo đã chiếm của TQ, với tâm địa độc ác, không biết xấu hổ. Đây là điển hình của hành vi “cường đạo biến thành quân tử”, thật là vô liêm sỉ.

Chính sách của VN đối với TQ thật là vô cùng nham hiểm, đó là toa rập với Hoa Kỳ ngăn chặn sự phát triển của TQ. Xem ra, VN muốn đi theo vết xe cũ của năm 1979, vẫn còn muốn diễn vai bán đứng ân nhân đã từng giúp đỡ họ, để trở thành một kẻ tiểu nhân vô liêm sỉ thật thụ. Năm 1979 chưa đủ dạy cho CSVN một bài học tơi bời, thì sắp tới đây, chúng ta cần phải làm triệt để, để VN có một bài học nhớ đời và cũng là lợi ích lâu dài của TQ. TQ hiện nay đang theo chính sách “ẩn dấu tài năng”, “lâu dài mai phục” khiến cho bọn oắt ti VN xâm chiếm lãnh hải TQ và cứ nhằng nhằng thăm dò khai thác tài nguyên.

Đã đến lúc chúng ta cần phải dẹp bỏ thái độ khoan dung nhân nhượng, mà phải dùng vũ lực, chứng minh TQ là một đất nước anh hùng. Để cho một nước lỗi con như VN xâm phạm lãnh thổ của mình, sự khoan dung thái quá là tự hủy diệt mình, cho nên phải dùng vũ lực tấn công VN một cách tàn nhẫn. Cần phải phá hủy triệt để các cơ sở quân sự, tất nhiên bao gồm tất cả hạ tầng dân sự của VN. Đối với một nước vô liêm sỉ như vậy, chúng ta không cần phải quan tâm đến vấn đề đạo đức, nhân đạo làm gì. Chỉ cần phù hợp với lợi ích quốc gia thì đó là chiến tranh chính nghĩa.” (Hết trích)

(Giáo sư Vũ Cao Đàm dịch từ tài liệu Trung Quốc.)

Ngày 25-6-2011, Thiếu tướng Bành Quang Khiêm, Phó Tổng Thư Ký Ủy Ban Chính sách Quốc gia TC tuyên bố: “Trung Quốc đã từng dạy VN một bài học và có thể cho VN một bài học lớn hơn, nếu VN tiếp tục diễu võ dương oai, múa trên lưỡi đao, sớm muộn gì có ngày VN sẽ ngã trên lưỡi đao đó”.

Trung Cộng đã “Định hướng dư luận cho 1.4 tỷ bọn Tàu khựa như thế, trong khi CSVN định hướng ca ngợi 16 chữ Vàng và 4 tốt. Thật là không biết mắc cỡ, dịch ra hán ngữ là Vô liêm sỉ.

6* Những hành động chứng minh đảng Cộng Sản Việt Nam bán nước

6.1. Công hàm bán nước của chính phủ Hồ Chí Minh

1. Ngày 4-9-1958, chính phủ Mao Trạch Đông ra tuyên bố, do Thủ tướng Chu Ân Lai ký: “Những hòn đảo của khu vực Bành Hồ, quần đảo Đông Sa, quần đảo Tây Sa (Hoàng Sa), quần đảo Trung Sa, quần đảo Nam Sa (Trường Sa) thuộc về hải đảo của Trung Quốc có lãnh hải là 12 hải lý”.

2) Ngày 14-9-1958, công hàm của chính phủ Hồ Chí Minh do Thủ tướng Phạm Văn Đồng ký, nội dung chính như sau:

“Chính phủ nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà ghi nhận và tán thành bản tuyên bố ngày 4 tháng 9 năm 1958 của Chính phủ nước Cộng hoà Nhân dân Trung hoa, quyết định về hải phận của Trung Quốc.

Chính phủ nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hoà tôn trọng quyết định ấy, và sẽ chỉ thị cho các cơ quan Nhà nước, có trách nhiệm triệt để tôn trọng hải phận 12 hải lý của Trung Quốc...”

Ngoài Phạm Văn Đồng ra, còn có những bằng chứng đảng CSVN công nhận Hoàng Sa, Trường Sa là của Trung Cộng, cụ thể như sau:

Ung Văn Khiêm tuyên bố

“Thứ trưởng ngoại giao Ung Văn Khiêm nói rằng "theo những dữ kiện của Việt nam, hai quần đảo Hoàng sa và Trường sa là một bộ phận lịch sử của lãnh thổ Trung quốc".

Ông Lê Lộc, quyền Vụ trưởng Á châu Sự vụ thuộc Bộ Ngoại giao VN:

... "xét về mặt lịch sử thì các quần đảo này đã hoàn toàn thuộc về Trung quốc từ thời nhà Tống"

Hoàng Tùng, Trưởng Ban Tư tưởng TW đảng CSVN đã tuyên bố:

“Thà giao Hoàng Sa và Trường Sa cho Trung Quốc, cùng phe xã hội chủ nghĩa anh em còn hơn để tại Ngụy Sài Gòn quản lý”!

4) Năm 1960 và năm 1972 Hà Nội cho ấn hành hai cuốn Atlas. Cuốn thứ nhất do Bộ Tổng Tham mưu Quân đội biên soạn. Cuốn thứ hai do Phòng họa đồ của Phủ Thủ tướng biên soạn. Trong cả hai cuốn này đều ghi Trường Sa và Hoàng Sa là của Trung Quốc.

5) Báo Nhân Dân của Việt Nam số xuất bản ngày 16/9/1958

“Ngày 14/9 Thủ tướng Phạm Văn Đồng, trong bản công hàm gửi cho Thủ tướng Chu An Lai, đã thành khẩn tuyên bố rằng Việt Nam "nhìn nhận và ủng hộ Bản Tuyên Bố của Nhà nước Cộng Hoà Nhân Dân Trung Hoa trong vấn đề lãnh hải".

Sách Địa lý năm 1974

“Các quần đảo từ Trường Sa và Hoàng Sa đến đảo Hải Nam và Đài Loan của Trung Quốc, hình thành một bức tường phòng thủ vĩ đại cho lục địa Trung Hoa.”

7) Tháng 2 năm 1972, Cục Đo đạc và Bản đồ, trực thuộc Phủ Thủ tướng phát hành “Tập Bản đồ Thế giới”, trong đó, Hoàng Sa và Trường Sa bị đổi tên là Tây Sa và Nam Sa.

8) Tháng 5 năm 1976, tờ Sài Gòn Giải Phóng loan tin “Trung Quốc vĩ đại, đối với chúng ta không những là đồng chí mà còn là người thầy tin cẩn, đã cứu mang chúng ta nhiệt tình để chúng ta có ngày hôm nay. Vì vậy, chủ quyền Hoàng Sa thuộc về VN hay thuộc về TQ thì cũng vậy thôi!”. (Hết trích) Như trên cho thấy, không phải chỉ một Phạm Văn Đồng công nhận HS/TS là của Trung Cộng, mà cả đảng và Nhà nước CSVN đã có cùng một chủ trương bán nước cho Tàu Cộng.

Sự thật rành rành không thể chối cãi được.

Tại Đối thoại Shangri-La, Nguyễn Tấn Dũng đã khôn ngoan, quyết không nói tên Trung Cộng là nước gây bất ổn trong khu vực, khi trả lời phỏng vấn của nữ Thiếu tướng Trung Cộng Yao Yunzhu, Giám đốc Trung tâm Quan hệ Quốc phòng Mỹ-Trung, và nhiều người khác. Bởi vì, nếu nói tên Trung Cộng là nước cướp biển đảo, thì bị nữ Thiếu tướng kê ra tất cả những hành động bán nước có giấy tờ của đảng CSVN như đã nêu trên, thì đương nhiên là bị cứng họng và chỉ có nước độn thổ vì hành động bán nước và giả nhân giả nghĩa làm ra bộ người yêu nước trước mặt bá quan văn võ trên thế giới.

9) Tổng Bí Thư Nguyễn Văn Linh bán nước : “Việt Nam bày tỏ mong muốn sẵn sàng chấp nhận làm một khu vực tự trị thuộc chính quyền Trung Ương tại Bắc Kinh, như Trung Quốc đã dành cho Nội Mông, Tây Tạng, Mãn Châu... Trung Quốc đồng ý và chấp nhận đề nghị nói trên, và cho Việt Nam thời gian 30 năm (1990-2020) để đảng CSVN giải quyết các bước tiến hành cần thiết cho việc gia nhập đại gia đình các dân tộc Trung Quốc”.

10) Tổng Bí Thư Lê Khả Phiêu bán nước.

“Lê Khả Phiêu bị Trung Quốc gài mỹ nhân kế, cho lấy cô Trương Mỹ Vân (Cheng Mei Wang) lúc Lê Khả Phiêu thăm TQ năm 1988, sanh được một bé gái. Lê Khả Phiêu không dám đem con về, sợ bị tai tiếng và sợ những đối thủ trong Bộ Chính trị vây đánh. Trung Cộng phát “sinh tử lệnh” bằng cách gửi

văn thư vào tháng 1 năm 1999, đòi lấn biển, đe dọa sẽ đưa ra ánh sáng việc thông dâm đó, nếu LKP không hợp tác. Thế là Lê Khả Phiêu phải vâng lệnh, hạ bút ký văn bản hiến biển ngày 30-12-1999” (Hết trích)

Theo Tiến sĩ Mai Thanh Truyết thì từ sau năm 1975, đảng CSVN đã cam tâm ký hai hiệp ước cắt đất dâng biển cho Trung Cộng.

“Hiệp ước biên giới trên đất liền giữa Việt Nam và Trung Quốc” ngày 30-12-1999. Mất ải Nam Quan và thác Bản Giốc, diện tích 178km²

“Hiệp ước phân định lãnh hải” ngày 25-12-2000. Mất khoảng 16,000km² phần biển trên vịnh Bắc Bộ.

6.2. Một ý kiến cho rằng công hàm Phạm Văn Đồng không có giá trị vì không được Quốc hội phê chuẩn

Ông thẩm phán Việt Nam Cộng Hoà muốn chứng tỏ khả năng luật pháp của mình, cho rằng công hàm của Phạm Văn Đồng không có giá trị vì không được quốc hội phê chuẩn. Lý luận của ông thẩm phán gàn gàn này trật lất. Trật ở chỗ nào? Quốc hội của CSVN cũng như quốc hội của đa số các nước, chỉ phê chuẩn những hiệp ước hoặc những văn kiện liên quan đến lãnh thổ thuộc quyền sở hữu của quốc gia của mình mà thôi. Không có lý do gì mà phê chuẩn lãnh thổ của quốc gia khác được.

Điều quan trọng cần phải chú ý ở đây là, Hồ Chí Minh và Phạm Văn Đồng đã công nhận HS/TS là của Trung Cộng rồi, vậy thì mắc mớ gì quốc hội VN phải phê chuẩn những lãnh thổ của Trung Cộng. Nhất là quốc Hội Cộng Sản chỉ tuân theo lệnh của đảng, tức là Hồ Chí Minh mà thôi. Có câu “Đảng chỉ tay, Quốc hội giơ tay, Mặt trận Tổ quốc vỗ tay và nhân dân trắng tay”.

Ông thẩm phán gàn nói trật lất vì áp dụng nguyên tắc không đúng chỗ.

7* Cộng Sản Việt Nam muốn lợi dụng Mỹ làm ô dù để làm đầy tớ Trung Cộng được dễ thờ hơn

Tại Đồi Thoại Shangri-La, trong khi ám chỉ Trung Cộng là một “cường quốc đề cao sức mạnh đơn phương, những đòi hỏi phi lý, những hành động trái luật pháp quốc tế, mang tính áp đặt chính trị cường quyền”, đồng thời Nguyễn Tấn Dũng đề cao vai trò của Mỹ, là một cường quốc, trong việc kiến tạo hoà bình và ổn định khu vực. Có nghĩa là mong muốn Hoa Kỳ kèm chế Trung Cộng để Việt Cộng tiếp tục làm đầy tớ theo truyền thống của đảng CSVN kể từ khi Hồ Chí Minh bợ đất Mao Trạch Đông. Bằng chứng làm đầy tớ cụ thể là, chỉ đúng một tuần lễ sau Hội Nghị Shangri-La, ngày 7-6-2013, 22 cán bộ cốt cán, “gồm những tướng lãnh cao cấp, chủ trì công tác lãnh đạo chiến lược của quân đội trong một tương lai gần, đã lên đường sang Trung Cộng tập huấn nửa tháng”, để được dạy dỗ, đào tạo thành những thuộc hạ trung thành, thực hiện chủ trương của chính quyền trung ương ở Bắc Kinh.

8* Chủ trương của Hoa Kỳ đối với Việt Nam rất rõ ràng

Nhận ra ý đồ muốn lợi dụng Hoa Kỳ, là một cường quốc, giữ vai trò kèm chế Trung Cộng, để Việt Cộng được “ăn theo”, làm thái thú dễ thờ hơn. Như đầy tớ nhà ông A, sang nhà ông B xin can gián để ông chủ A nhẹ tay với tôi tớ trong nhà. Để trả lời rõ ràng cho đảng CSVN, Hoa Kỳ tuyên bố, không can thiệp vào việc tranh chấp chủ quyền của các nước trong khu vực này, mà chỉ bảo vệ những đồng minh đã ký hiệp ước an ninh với Mỹ, như các nước: Philippines (1952), Úc và New Zealand (1952), Hàn Quốc (1954), Nhật (1960) và bảo vệ Đài Loan. Như vậy, nếu Việt Nam cần Mỹ bảo vệ thì phải ký hiệp ước giấy trắng mực đen, có đóng dấu đảng hoàng và phải được phê chuẩn. Nếu không có hiệp ước thì ít nhất cũng phải ký thoả thuận hợp tác chiến lược ở tầm cao, là tập trận chung, thực tập đánh giặc, mà cụ thể là VN phải cho Mỹ xử dụng các hải cảng, phi trường để tàu chiến và phi cơ chiến đấu Mỹ neo đậu phục vụ cho tập trận chung.

Thế nhưng Việt Cộng sẽ không thực hiện những điều kiện do Mỹ đưa ra, vì Nguyễn Chí Vịnh đã cam kết với quan thầy là “Việt Nam sẽ không đi với nước này để chống nước khác”. Có thể hiểu là VC sẽ không đi với Hoa Kỳ để chống lại quan thầy Trung Cộng. Nguyễn Chí Vịnh nói tiếp: “Nếu Việt Nam cần sự ủng hộ, đồng cảm, hợp tác và phát triển, thì còn ai có thể hơn được một nước Trung Quốc Xã Hội Chủ Nghĩa láng giềng, với hơn 1 tỷ 350 triệu dân, đang phát triển và có vị thế và uy tín ngày càng cao trên thế giới”.

Nguyễn Tấn Dũng phụ họa: “Nhân dân Việt Nam luôn luôn nhớ ơn sự giúp đỡ vô giá của đảng và nhân dân Trung Quốc, cho cuộc chiến tranh giải phóng đất nước trong quá khứ, và sự giúp đỡ phát triển kinh tế và xây dựng Xã Hội Chủ Nghĩa hiện nay”.

Mạng sống của công dân Mỹ được quý trọng cho nên họ không “đánh giặc chùa” để bảo vệ cho một nước Cộng Sản Việt Nam muốn làm đầy tớ cho Trung Cộng, như vậy đừng hy vọng Mỹ bao che để được làm đầy tớ dễ thở hơn đối với quan thầy.

9* Trương Tấn Sang đi Mỹ là mục đích chính?

9.1. Đi Mỹ là mục đích chính

Theo tôi nghĩ thì việc đi Mỹ là mục đích chính, nhưng trước khi đi Mỹ, thái thú phải qua Trung Cộng để xác định và cam kết một lòng một dạ trung thành với chính quyền trung ương ở Bắc Kinh, do đó không có việc “đi Mỹ một cách hấp tấp”. Trong 6 điểm của bản thông cáo chung giữa Tư Sang và Tập Cận Bình, thì 6 điểm hoàn toàn là 6 nhất trí, nhất trí về mối quan hệ hữu nghị là đại cuộc, về hợp tác chiến lược toàn diện, nhất trí về quan điểm của Trung Cộng và kế hoạch phát triển của Trung Cộng cũng là của Việt Nam. Nói chung, Việt Nam và Trung Cộng là một.

9.2. Đi Mỹ là để xin được gia nhập vào Đối Tác Xuyên TBD

Đối tác Xuyên Thái Bình Dương TPP (Trans-Pacific Partnership) là thị trường thương mại tự do, hiện có 14 quốc gia trong khu vực châu Á Thái Bình Dương đang đàm phán để được ký Hiệp ước với Hoa Kỳ là chính, và giữa các quốc gia với nhau. Đó là thị trường tự do, miễn thuế quan và loại bỏ các rào cản mà Việt Nam rất muốn được nhận vào.

9.3. Tại sao Hoa Kỳ nêu bật nhân quyền trong chuyến thăm của Tư Sang?

Trong bang giao quốc tế, Hoa Kỳ chỉ nhấn mạnh vấn đề nhân quyền trong quan hệ kinh tế và thương mại mà thôi, kể cả việc bán vũ khí. Vừa qua, nhân quyền VN được nêu bật, cho thấy chuyến thăm của Tư Sang mục đích về thương mại, cụ thể là xin được vào TPP.

Thật ra, nhân quyền của 1.4 tỷ người Trung Hoa, của dân Tây Tạng, dân Bắc Hàn, Cuba, VN, Nga... chẳng quan trọng bằng quyền lợi của nước Mỹ. Đó là chưa kể, khi có chiến tranh thì mỗi người dân Bắc Hàn và dân Trung Cộng là một tay súng diệt Mỹ. Nhưng hành động văn minh của Mỹ được thể hiện qua việc hạn chế buôn bán làm ăn với những chế độ độc tài, bất lương, chà đạp nhân quyền. Người dân Mỹ chỉ có trách nhiệm nào đối nhân quyền của các nước khác cả. Mỹ chỉ có thể bắt chẹt VN về nhân quyền mà thôi, mà dùng nhân quyền để cho vào thị trường thương mại, và dùng thị trường thương mại TPP để mặc cả với việc hợp tác chiến lược quân sự, mà cụ thể là VN cho Mỹ xử dụng các cảng để phi cơ, tàu chiến Hoa Kỳ được neo đậu và xử dụng để tập trận chung. Nói chung là dùng VN kết chặt vòng đai bao vây Trung Cộng trong chiến lược châu Á Thái Bình Dương.

Tóm lại, nếu CSVN có hợp tác với Mỹ thì cũng chỉ ở mức độ giống như Hongkong hợp tác với Hoa Kỳ mà thôi.

10* Kết luận

Việt Nam đã bị lệ thuộc vào Trung Cộng từ lâu rồi. Ông Vương Gia Thụy, Trưởng ban Đối ngoại Trung Cộng, đã nêu những bằng chứng cho thấy Việt Nam đã được sát nhập vào Trung Cộng, như sau: “Việt Nam và Trung Cộng đã hợp tác chiến lược toàn diện. Cơ chế xã hội giống hệt nhau. Con đường phát triển tương tự như một. Quan hệ hai nhà nước ổn định và cùng một mục đích phát triển chấn hưng sự nghiệp Xã Hội Chủ Nghĩa”. Nguyễn Chí Vịnh tuyên bố, hai nước giải quyết mâu thuẫn trên tinh thần hữu hảo. (Trung Cộng muốn lấy HS/TS mà giải quyết hữu hảo là thế nào?)

Công dân Việt Nam yêu nước như Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha chửi bọn Tàu khựa, nếu xét về tội, thì chỉ có tội với bọn Tàu khựa thôi, thế nhưng tại sao đảng CSVN lại trừng phạt hết sức nặng nề hai người tuổi trẻ yêu nước này?. Chửi Tàu khựa thì có mắc mớ gì tới đảng CSVN đâu? Thế mà CSVN lại bỏ tù công dân yêu nước có tinh thần chống ngoại xâm, điều này chứng tỏ đảng CSVN là bọn thái thú tay sai của Tàu khựa.

Trước đây, văn nô Tố Hữu cũng đã nhận tổ quy tông qua hai câu thơ:

“Bên này biên giới là nhà

Bên kia biên giới cũng là quê hương”.

Bấy nhiêu đó cho thấy đảng CSVN đã đưa dân tộc và đất nước Việt Nam vào thời kỳ Bắc thuộc lần thứ năm như đã chứng minh trên.

Trúc Giang

Minnesota ngày 28-7-2013